

36. Bohusläns sång.

Mel. Arbetare vi äro vi. N:r 325.

1. De kala klipporna, de grå, Där salta skummet yr;
|: De röda stugorna, de små, :| I vikar, berg och myr;
Den vita mås, de blåa fjäll Och fjordars glans i som-
markväll Och dalen djup och vän, Det är vårt Bohuslän.

2. Vi bohusmän av vikingblod, Vi älska storm och
sjö. |: Vi lägga ut med lustigt mod :| Att söka lyckans
ö. Dock fagrast är vår barndoms strand, Där vi en
gång byggt hus i sand. Vår kärlek utan ord Har våra
fäders jord.

3. Här kornet fordom knappt hann gro, Förr'n det
till aska var. |: Här yxan gick i mark och mo :| Och
män likt rågar skar. Här gol den röda hane vred,
När sol gick upp, när sol gick ned. Vi glömt hans
gälla röst Vid moder Sveas bröst.

4. Nu skiner sol och sommarprakt På fredens gyllne
säd, |: Nu öppna bergen sina schakt, :| Nu lövas alla
träd. I stugan kardar mor sin ull, På logen tröskar
bonden gull, Och havet ger sin skatt I storm och
stjärnenatt.

E. EVERS.